

El Barça no vol que es repeteixin determinades situacions la temporada que ve, i una d'elles és la dels jugadors molt ben pagats que no juguen per decisió tècnica i prefereixen quedar-se a la graderia abans que buscar-se un altre equip. La raó? Ningú paga com el Barça i, a més, a canvi del mínim esforç en els partits. La direcció esportiva del club, secundada per

EDITORIAL

Deixeu sortir abans d'entrar

l'àrea econòmica, ha après una lliçó: abans de deixar entrar cal deixar sortir.

Fa la sensació que no hi haurà Riquelmes ni Cissés fins que no s'hagi garantit un destí definitiu als Dani, Reiziger, Dutruel i Al-

fonso, per posar alguns exemples de jugadors que provenen d'«antics règims» i que no entren a la pissarra de Rexach. El marc extremadament competitiu en què es mou el Barça provoca que a partir del gener ja s'hagin de

prendre decisions que afecten l'estiu, i com més aviat solventi la directiva blaugrana el futur d'una plantilla cara i d'edat avançada, més perspectives de futur hi haurà. Al Barça li interessa vendre urgentment perquè els números, sovint disfressats per les famoses amortitzacions anuals de fitxatges, no acaben de quadrar ni de bon tros.

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a. 08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: el9@el9.com

► Celades i la selecció

M'adreço a vosaltres per felicitar-vos pel diari i per comentar un article d'opinió que vaig llegir-hi. Tractava de la presència de l'Albert Celades al partit que va jugar la selecció catalana el passat 28 de desembre al Camp Nou. L'opinió d'ell és que s'ha de xiular Celades, a qui considera un jugador mediocre. La raó: és un jugador del Madrid, i això és una ofensa a Catalunya. Ui, ui, ui... Quines bestieses que diu. Primer perquè, per definició, cap jugador de la meua selecció nacional no és mediocre. Però també perquè confon jugar contra el Barça a tenir alguna cosa en contra de Catalunya. Són dues coses molt diferents, un equip de futbol i una selecció. I encara que fa uns anys el Barça adquirís l'estatus de símbol, mai tindrà la representativitat internacional que té una selecció. Si Catalunya no en té, molta gent no la respectarà mai com a país, per moltes lligues deampions que guanyem. I si algú representa la selecció de Catalunya, llavors segurament ajuda molt més al reconeixement de Catalunya que molts socis barcelonistes i simpatitzants que gasten diners en el Barça per col·laborar potser, remotament, al coneixement del país. No ho sé, potser també. De moment, col·laboren segur i directament a pagar comissions per representants que passen del Barça i de Catalunya i els sous de jugadors com Rivaldo, que menysté obertament la nostra selecció (i el nostre país). / ALBERT PUIG I XENA.

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

«Sangus i arengades» a Madrid

Aquesta setmana hem sabut que Butragueño ha inaugurat una escola del Real Madrid a Barcelona. La resposta catalana a aquest acte imperialista ha estat contundent. La Generalitat ja ha amenaçat que podria instal·lar màquines expenedores de preservatius a la porta de l'escola, per evitar la reproducció de la pedrera blanca. Si aquest extrem es confirmés, i com que Overmars no està en forma, Butragueño seria l'encarregat d'ensenyar a les criatures com posar-se l'estri i els calçotets i no quedar retratat en l'intent, com li va passar a ell.

A més, el Barça ha contraatacat ràpidament (no com els diumenges) i també ha obert una escola blaugrana a la capital del regne. La inauguració ha passat desapercibuda en els mitjans escrits, que no li han dedicat una ratlla, ni tan sols a la secció de contactes de *La Razón*.

Com que el Barça no té Butragueño, l'encarregat de tallar la cinta va ser Carles Rexach. El problema va venir quan Johan Cruyff va fer acte de presència i va exigir la paternitat, ni que fos de penal, del projecte. Però és que encara hi ha més. Nuñez, pensant-se que el que s'inaugurava era una sucursal del museu que porta el seu nom també va exigir una part del pastís *in situ*. Bé, si hem ser sincers, el que reclamava Nuñez era una safata amb «sangus i arengades». Aquest còctel explosiu va incomodar molts dels presents, ja queixosos per la manca de cadires i l'escassetat de racions de marisc. Rexach, que sempre veu la part positiva, va dir que com menys canapès, menys riscos d'ennuegar-se com el pobre Bush. Tothom hi va estar d'acord menys un parell de comissionistes àvids de canapè fàcil, que encara hi són.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

JB, el desatascador

Los atascos de George Bush tienen solución según el Doctor Florentino. La clave está en un histórico del Real Madrid, faro y guía de Occidente: John Benjamin Toshack. El método este consiste en que si te atascas, tienes que tomarte un JB. Eso sí, escocés. Luego, Thosa con fuerza. Como tosiendo pero en inglés vaya. ¿Lo pilláis? Por desgracia esto no sirve para desatascar al Barça. Lo que vosotros necesitáis no es un médico, lo vuestro solo se cura con un santo. ¡Necesitáis un milagro!

LA BARRILA DE L'AVI

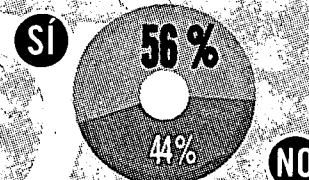

EL LECTOR digit@l

Qui és el favorit per guanyar l'obert d'Austràlia de tennis?

IVANISEVIC	5,45%
KAFELNIKOV	6,67%
SAFIN	7,27%
SAMPRAS	15,15%
ALTRES	65,45%

Els àrbitres afavoreixen el Real Madrid perquè guanyi la lliga del seu Centenari?

Votacions: www.el9.com